

Bezáróul azt a mélyseges óhajtasomat fejezem ki, hogy most már rövidesen, harmadszor és végleg úgy induljon meg a Sajó hajózhatóvá tételének munkája, hogy megszakítás nélkül, békés alkotó munkában, rövidesen be is fejezhessék. És még a kezdeti terveket bíráló idősebb vízimérnökök is megérjék az első fellobogózott hajó megérkezését a berentei kikötőbe”.

Dr. Bíró Zsigmond és Fázold Ádám Barlangklíma című tanulmányaival folytatódik a cikkek sorozata, ezt követően Hartyáni István és Solyomvári Károly írása olvasható: Gépelemként felhasználható műanyagok. Dr. Terplán Zénó beszámoló a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem VIII. tudományos ülészakájáról. Cornidess István és Balla Sarolta írása: Földgázbontással kapcsolatos technológiai számítások elektronikus analóg számítógéppel. A Borsod-Abaúj-Zemplén megye vízfárványainak műszaki tanulságairól a Megyei Közegészségügyi Járványügyi Állomás munkaközössége írt. Az egyesületi hírekben Béres Lajos beszámoló a Poznanban tartott hegesztéstechnikai konferenciáról.

KÉPES TÁJÉKOZTATÓ AZ ÉGERSZÖGI „SZABADSÁG-BARLANGRÓL”. (Különlenyomat a Karszt- és Barlangkutató c. folyóirat 1961. I. félévi számából).

Az aggteleki Baradla- és a Béke-barlangok közelében a Pitics hegytől keletre egy víznyelő kibontásával 1952-ben fedezte fel az égerszögi Szabadság barlangot Jakucs László barlangkutató brigádja. A feltérési munkákat ekkor egy sziklaomlás megakadályozta és pénzügyi fedezet sem volt annak sikeres befejezésére.

Az Élelmiszeripari Minisztérium Kínizsi Sportkörének barlangkutatói 1954-ben kezdték meg a feltérést és a barlang kutatását, majd később hónapokig tartó földalatti expedíciók során bejárták és lefényképezték a barlangrendszert, melyről megállapították, hogy az Észak-borsodi Karsztvidék — és egyben hazánk — harmadik leghosszabb cseppkőbarlangja. A ma ismert járatai megközelítik a 3 km-t, de minden jel arra mutat, hogy újabb barlangszakaszok feltérásának is megvan a lehetősége.

A Borsod megyei Idegenforgalmi Hivatal a Karszt- és Barlangkutató c. fo-

lyóirat 1961. évi számában Balázs Dénes által a barlangról írt ismertető cikkből különlenyomatot készítettett. A színes fedőlappal ellátott kiadványt számos fénykép és ábra díszíti.

Az égerszögi barlangot egyelőre csak a barlangkutatók látogathatják, de az idegenforgalmi hivatal már több mint másfél éve megindította a bejáratának kiépítését és a következő években remény van arra, hogy megnyílik a nagyközönség előtt is.

A 600 példányban előállított különnyomat lehetővé teszi, hogy még többen ismerjék meg megyénknek ezt a ritka természeti értékét.

Szölőssy Tibor

JAKUCS—KESSLER: A barlangok világa (Barlangjárók zsebkönyve), Sport, Bp., 1962. 264. old.

Hazánkban az utóbbi években rendkívüli mértékben megnövekedett az érdeklődés a barlangok iránt. Felszabadulásunk után egyre több sportegyesület és természetjáró szövetség alakított külön barlangkutató brigádokat. Így a néhány nivatásos barlangkutató mellett ma már több ezer amatőr barlangkutató foglalkozik a hazai karsztvidékek tanulmányozásával. Legtöbbjük inkább sportból űzi ezt a „mesterséget”, azonban egyre inkább növekszik azoknak a tábora, akik tudományos alapon is szeretnék megismerni a barlangok világát. Ezt a helyes igényt akarja kielégíteni ez a most megjelent könyv is, mely — a terjedelemtől mértén — sokoldalúan és részletesen foglalkozik a barlangtan szinte minden ágával.

Maga a könyv két nagyobb fejezetre oszlik. Az első rész dr. Jakucs László szerkesztésében az általános barlangtani ismereteket foglalja össze. Így pl. a barlangok keletkezésével, élővilágával, a barlangfeltárás elméletével és gyakorlatával, a Föld legnagyobb barlangjaival és a szpелеológia történetével ismerteti meg olvasóit. A második rész (dr. Kessler Hubert szerkesztésében) a magyarországi barlangokat ismerteti tájegységenként. Igen részletesen foglalkozik ez a fejezet a Borsod megyei barlangokkal. A Bükk hegység barlangjai közül a lillafüredi István- és Forrás-barlanggal, a tatolcai Tavasbarlanggal, a pénzpataki, jávorkúti, bolhási és létértetői víznyelőbarlangokkal külön kis